

وانه‌ی ۹۰: پرسپار له هرقشه‌وه، وهلام له خوداوه

به‌شی به‌که‌م

له وانه‌ی ئه‌مپړ و داهاتووماندا، پلانمان وايه شتیکی جیاواز بکه‌ین. حه‌ز ده‌که‌ین پیکه‌وه هه‌ندیک پرسپار بخوینینه‌وه. بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی هه‌ر پرسپاریک، نووسراوه پیرۆزه‌کان به‌کار دینین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشه‌ی خودا تاکه پووناکی بی گومانه که ده‌توانی پینماییمان بکات له تاریکی، وشه‌کانت چرایه بۆ پییه‌کانم، پووناکیه بۆ پښتانه. (زه‌بورده‌کان ۱۱۹: ۱۰۵)

یه‌که‌م پرسپار: نایینی ئه‌و که‌سانه چیه که خیندنه‌وه ریگی راستو دروستی به‌ره‌م دینن؟

زۆر له‌مه‌و پیش، خودا له دلمانی داناوه که له راستی بگه‌رین - راستی ئه‌و. ویستمان بۆ خۆمان وشه‌ی تاقه خودا راسته‌قینه بزاین. به ووردی کتیبی پیرۆزمان خویندنه‌وه که‌وا ته‌ورات و زه‌بورده‌کان و په‌رتوکی پیغه‌مبه‌ران و په‌رتوکی ئینجیلی پیرۆز له‌خو ده‌گری. بۆمان ده‌رکه‌وت که‌وا عیسی مه‌سیح ئه‌و پرگاری ده‌ره‌یه که‌وا هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ده‌رباره‌یان نووسی. عیسا ئه‌و قوربانیه ته‌واو کۆتاییه‌یه که خودا به‌خشی بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ردی گونا‌ه‌ه‌کانی نه‌وه‌کانی ئاده‌م بسپرته‌وه تا‌کو هه‌ر که‌سیک باوه‌ری پی بینی بتوانی له ئاماده‌یی خودا بژی تاهه‌تا. عیسی مه‌سیح، ئه‌وه‌ی له خوداوه هات، تا‌که که‌سه که ده‌توانی بمانباته لای خودا. هه‌موو هیوامان خستۆته لای ئه‌و.

باشه ئیمه کتیب؟ ئیمه قوتابی عیسی مه‌سیحین. قورئان پیمان ده‌لئیت (أهل الکتاب) که به‌مانای خه‌لگی کتیب. هه‌ندی که‌سی تر پیمان ده‌لئین مه‌سیحی، به‌مانای خه‌لگیکه به‌دوای عیسی مه‌سیح ده‌که‌ویت. کاتی ده‌لئین ئیمه مه‌سیحین، پښتان ده‌لئین که زۆر که‌س به خۆیان ده‌لئین مه‌سیحی به‌لام ئه‌وه مانای ئه‌وه نیه به‌راستی خه‌لگی مه‌سیحین. خه‌لک نابن به مه‌سیحی ته‌نها به کردنی ئه‌و شتانه‌ی مه‌سیحی ده‌یکه‌ن. شوینی که‌وتنی نایینیک ناتوانی په‌یوه‌ندیت بۆ دروست بکات له‌گه‌ل خودا. ته‌نها عیسی مه‌سیح ده‌توانی که‌سیک بباته لای خودا. چن به‌رکه‌ت کراوین چونکه مه‌سیح پرگاری ده‌ر و په‌روه‌رگار و براده‌رمانه! په‌یوه‌ندیه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌ری پیمان به‌خشیوه له‌گه‌ل خودا و متمانه به‌رامبه‌ر مردن. هه‌موو پوژیک دلسۆزی و خوشه‌ویستی خۆیمان پی نیشان ده‌دات. له په‌روه‌رگار عیسی مه‌سیحدا، خودا هه‌موو شتیکی پیمان داوه که‌وا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ژبانی تاهه‌تایی هه‌یه! هه‌موو شتیک دلمان پیوستی پی هه‌یه له‌ودا هه‌مانه!

پرسپاری دووه‌مان گرنگه و شاهیه‌نی وه‌لامیکی پوونه. ئه‌م به‌شداربووه ده‌نووسی: شتیک زۆر ماندووم ده‌کات. له قورئان خویندوومه که‌وا پیغه‌مبه‌رمان محمد فه‌رمان به موسلمانان ده‌دات باوه‌ر به هه‌ندیک په‌رتوک بپنن که له کتیبی پیرۆزا هه‌یه وه‌ک ته‌ورات و ئینجیل. من پیرۆز بۆ کتیبی پیرۆز هه‌یه و ده‌ستم کردووه به خویندنه‌وه‌ی. به‌لام، براده‌ره‌کانم پیم ده‌لئین که ناتوانین متمانه به کتیبی پیرۆز بکه‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تیک دراوه و گۆراوه. ئه‌وان ده‌لئین ئه‌م کتیبی پیرۆزه‌ی من ده‌یخوینمه‌وه جیاوازه له کتیبی پیرۆزی ئه‌سلی. وه‌لامتان چیه بۆ ئه‌مه؟

پیش ئه‌وه‌ی وه‌لامی ئه‌م پرسپاره بده‌ینه‌وه، هه‌ندی پرسپارمان هه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لئین گوايه په‌رتوکه کۆنه‌کانی پیغه‌مبه‌ران تیک دراوه و گۆراوه. باشه سه‌رچاوه‌ی ئه‌و بیروکه‌یه چیه که ده‌لی کتیبی پیرۆز گۆراوه؟ بنه‌مای گومان لی کردنی وا چیه؟ پیمان بلین، که‌ی کتیبی پیرۆز گۆرا؟ کی گۆری؟ له کوی گۆرا؟ گۆرانکاریه‌کان چین؟ ئایا که‌س ده‌توانی تاقه به‌لگه‌یه‌ک بدات که نووسراوه پیرۆزه‌کان گۆرابیت؟

ئه‌گه‌ر به‌راستی به دوی راستی کتیبی پیرۆز بگه‌ریت، ئه‌وا بۆت ده‌رده‌که‌وی که خودا وشه‌ی پیرۆزی خو پراستووه که‌وا هانی پیغه‌مبه‌رانی خو داوه بینوسن. ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لئین کتیبی پیرۆز گۆراوه باوه‌ر به پروپاگه‌نده ده‌که‌ن. هیچ به‌لگه‌یه‌کیان نیه

پالپشتی نه و تومه تبارکردنه بکات که نووسراوه پیرۆزه کان گورای؟ بهلام بهلگه ی زور هه یه که کتیبی پیرۆزه گورپاوه .

نهمړو له مؤزه خانه گوره کان و زانکوکانی جیهان، توپزه ران هه زاران په رتوکی (لفافه) ی دیرینی نووسراوه ی پیرۆزه کان و هه موو په یمانی نۆی (ئینجیل) پاراستوه . زوربه ی نه م له فافانه ی سهدان سال له پیش محمد هه بوون وه که له فافه کانی په یمانی کون . نه گه ر به اوریدی نه و په رتوکه کونانه له گه ل نه وانه ی نه مړو هه مانه بکن، بۆتان دهره که وی خودا چهن به ووردی ووشه ی خوی بۆمان پاراستوه . نه و کتیبی پیرۆزه ی نه مړو ده یخوینینه وه هه مان کتیبی پیرۆزه که وا له کاتی محمد هه بوو .

پنځه مبه ران ووشه ی خودایان نووسیه وه له سهر له فافه ی دروست کراو له پیستی نازهلان یان گه لا دار . نامه نووسی جوله که ووشه ی خودایان له سهر له فافه ی نوی نووسیه وه . نه م نامه نووسانه زور زور ناگادار بوون له وه ی کوی ده کن هه مان نووسینه کانی تیکسته په سه نه که یه . ژماره ی پسته کان ده ژمیردرا له په رتوکی کدا و پیتی ناوه راستی دهره بۆ نه وه ی بی گومان بن له وه ی نه و کویپه هه مان شته له گه ل په سه نه که یه . نه گه ر هه له یه که هه بوایه، هه موو له فافه که ده بوایه له ناو بدری! نه م نامه نووسه جوله کانه باوه پریان و ابوو نه گه ر یاری له گه ل ووشه ی خودا بکه ی نه و تۆ له گه ل خودا یاری ده که ی! په نکه گویتان له له فافه ی دهریای مردوو بووی که وا له سالی ۱۹۴۷ دوزرایه وه . دهرانی که وا نه و له فافه ی په یمانی کونانه سه د سال پیش له دایک بوونی مه سیح نووسراوو؟ له گه ل نه و هه شدا نه م له فافه دیرینانه هه مان شته له گه ل نه م له فافه ی پاش هه زار سال له به رده ستانه ! کتیبی پیرۆزه ده ستکاری نه کراوه !

به راستی که س ناتوانی کتیبی پیرۆزه ده ستکاری بکات . نه گه ر که سیک بیوستایه کتیبی پیرۆزه بگورئ، ده بوایه هه موو کویپه کانی کتیبی پیرۆزه بگورئ . نه مه مه حاله ! له و ماوه یه ی پاش مه سیح، توپزه ران ده ستیان کرد به وه رگپران کتیبی پیرۆزه له زمانی په سه نی عیبری و نارامیک و یونانی بۆ زور زمانی جیاوازی تر . که س ناتوانی هه موو کتیبی پیرۆزه کان جیهان بگورئ! نه مړو، کتیبی پیرۆزه بۆ زیاتر له دوو هه زار زمان نووسراوه . خودا ووشه ی پیرۆزی خوی پاراستوه و خزمه تکاره کانی وه ریده گپرنه زمانه کانی خه لکی جیهان، له بهر نه وه ی خودا ده یه وی هه موو که س به گوئی خوی، گوئی لی بگری و لی تیبتگات به بیر خوی و به دل خوی وه رگری و پزگاری بیټ .

نایا په روه رداگار خودای بالاده ست ده توانی ووشه ی خوی بپاریزئ له شه یتان و نه وانه ی ده یانه وی بیگورن و تیکی بده ن؟ به لی ده توانی بپاریزئ و پاراستویه تی! بی گومان نیمه ده زانین که وا له سه رته تای جیهانه وه تا نه مړو شه یتان هه ولی داوه ووشه ی خودا بگورئ – له بیر خه لک . بۆ نموونه، له یه که م په رتوکی کتیبی پیرۆزه گویمان لی بوو خودا به ئاده می فرموو، (نه و پۆزه ی له م داره بخوی، دهری). به لام شه یتان ئینکاری له قسه ی خودا کرد و به ئاده م و هه وی ووت، (نامری!) بویه، شه یتان هه ولی دا ووشه ی خودا بگورئ . وه که ده زانن، ئاده م و هه وا هه لیان بژارد باوه ر به شه یتان بیتن و میوه قه ده غه کراوه که یان خوارد . له دهر نه نجامی نه و هه ش، گیانیا ن مرد و جهسته یان ده ستی کرد به سیس بوونی و مردن، هه روه که خودا پیشتره فرمووی . براده رانی نازیز، ووشه ی خودا بی گومانه . شه یتان درۆزنه و فریوده ره . شه یتان ده یه وی خه لک هه لخه له تینی و وایان لی بکات باوه ر بکن که کتیبی پیرۆزه گورپاوه . به لام په روه رداگار عیسا ی مه سیح ده فرمووی، (ناتواندریت نووسراوه که بشکیندریت) (پوچه نا ۱۰: ۳۵) (ئاسمان و زهوی به سه ر ده چن، به لام وشه کانم هه رگیز به سه ر ناچن!) (مه تا ۲۴: ۳۵)

ئیستاش پرسپاری سییه م . بۆچی به عیسا ده لئین کورپی خودا؟ خودا نه وه ی نابی و خودا نه وه ی که س نیه، نه ی چۆن عیسا ده توانی بیټ به کورپی؟

زور جار وه لامی نه م پرسپاره گرنگه مان داوه ته وه، به لام به خو شحالیه وه دووباره وه لامتان ده دینه وه . نه زانی مه سه له یه کی زور گرنگه و ده کری کوشنده بیټ ! وه که په ندی پیشینان ده لئیت (نه زانی به لای سه ره). نه و که سه ده پرسئ، (بۆچی به عیسا ده لئین کورپی خودا؟) یه که م شت، ناوی (کورپی خودا) مانای نه وه نیه خودا ژنیکی هینا و کورپی بوو ! وه که بینیمان، عیسا سهدان ناو و نازناوی

هه‌بوو له کتیبی پیروزه‌که. ئەم ناوانه یارمه‌تیمان د‌ه‌دات باشتر تیښگه‌ین لټی. بۆ نمونه، پی‌ی ده‌لټین (ده‌رگا‌که) به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه که عیسی‌ی مه‌سیح ده‌رگایه‌ک له دار و ئاسن. هه‌روه‌ها پی‌ی ده‌لټین، (ئ‌ه‌و خوارده‌نی ژیان ده‌به‌خشی) (نانی ژیان) به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه عیسا‌ی خورا‌که، وه‌ک برنج و شله که ده‌یخوین. پی‌غه‌مبه‌رانی خودا ناویان له عیسا‌نا (به‌رخ‌ی خودا) به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه ئەو به‌رخه. به‌هه‌مان شیوه، کاتی خودا به‌ عیسا‌ی ده‌لټی کورپی‌ی خوی، پی‌ویسته‌ بزانی که ئەمه مانای ئەوه نادات خودا ژنیکی هی‌نا و مندالی لټی بوو! ئەمه کفره! ئەگه‌ر ولات به‌جی بی‌لم، له ده‌روهه پی‌م ده‌لټین (کورپی کوردستان) له‌به‌ر ئەوه‌ی من خه‌لکی کوردستانم. به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه که کوردستان ژنی هی‌نا و کورپی بوو! به‌هه‌مان شیوه، خودا و فریشته‌کان و پی‌غه‌مبه‌ران به‌ عیسا‌یان ده‌وت (کورپی خودا) له‌به‌ر ئەوه‌ی له خوداوه هات. عیسا‌ له پاکیزه‌یه‌ک له دایک بوو. باوکی زه‌مینی نه‌بوو. ئەو له ئاسمان ده‌ژیا ته‌نانه‌ت پی‌ش ئەوه‌ی له دایک بی‌ت له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو (ووشه‌ی خودایه)، که‌وا له‌لای خودا بوو له سه‌ره‌تا. نووسراوی پی‌روژ ئەوه راده‌گه‌ینی: (له سه‌ره‌تادا، وشه‌که بوو، وشه‌که له‌لای خودا بوو، وشه‌که‌ش خودا بوو. وشه‌که‌ش بووه جه‌سته و له ناومان‌دا نیشته‌جی بوو، شکوی ئەومان بی‌نی، وه‌ک شکوی تاقانه‌یه‌ک له باوکه‌وه، پر له نیعمه‌ت و راستی... هه‌رگیز که‌س خودای نه‌بی‌نوه، به‌لام تاقانه‌ی خودا، ئەوه‌ی له باوه‌یش باوکه‌که دایه، ئەو ده‌ریخه‌ست). (یوحنا ۱: ۱، ۱۴، ۱۸) عیسا‌ کورپی تاهه‌تایی خودایه، ووشه‌ی خودایه که له‌سه‌ر زه‌وی و به‌ جه‌سته‌ی مرۆف به‌ده‌رکه‌وت.

ووشه‌ی خودا چیه؟ په‌نگه وه‌لام به‌ده‌یته‌وه که‌وا ووشه‌ی خودا نووسراوی پی‌روژه که‌وا خودا وه‌حی بۆ پی‌غه‌مبه‌ران نارد بی‌نوسن. راسته نووسینه‌کانی پی‌غه‌مبه‌رانی خودا ووشه‌ی خودان بۆ ئی‌مه – وه‌ک نامه‌ن له خوداوه بۆمان ناردرا بی‌ت، به‌لام پی‌گامان به‌ ده‌رباره‌ی ئەو براده‌ره‌ت پرسپار بکه‌ین که‌وا له شاریکی تر ده‌ژی. ئایا تو کامت پی‌ی باشه: که براده‌ره‌که‌ت ته‌نها ئەو نامه‌کانت بۆ بنوسی یاخود خوی بی‌ت و سه‌ردانت بکات؟ بی‌گومان پی‌ت باشتره‌ خوی بی‌ سه‌ردانت بکات، تاکو بتوانی روو به‌ روو قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی. به‌هه‌مان شیوه و له‌به‌ر ئەوه‌ی خودا مه‌زنه و هیچ شتی‌ک مه‌حال نیه به‌رامبه‌ری و چونکه ده‌یه‌وی خوی و ئیراده‌ی خوی بناسینی پیمان، ئایا پی‌ت وایه چهن نامه‌یه‌ک ده‌نیری یاخود خوی دیت و سه‌ردانمان ده‌کات؟ براده‌ران، مرگینی خوش که‌وا پی‌غه‌مبه‌ران رایانه‌گه‌یاند ئەوه‌یه که خودا خوی دیت و سه‌ردانی مرۆفایه‌تی گونا‌ه‌بارمان ده‌کات!

له‌ئینجیل بۆمان ده‌رکه‌وت که خودا ووشه‌ی خوی وه‌ک مرۆفیک نارده خواره‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌ناو خه‌لکا‌دا بژیت تاکو پرگاریان بکات له گونا‌هه‌کانیان. ئەم پیاوه‌ی له ئاسمانه‌وه هات عیسا‌ی مه‌سیح بوو. عیسا‌ شایه‌نی ئەوه‌یه پی‌ی بوتری کورپی خودا، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو ووشیه‌یه که‌لای خودا بوو له سه‌ره‌تادا. عیسا‌ کورپی تاهه‌تایی خودایه، نوینه‌ری ته‌واوی خودا – ئەوه‌ی خه‌سله‌تی خودای ئاشکرا کرد بۆ مرۆف. زور جار به‌ گه‌نج ده‌لټین، (هه‌ر به‌ باوکی ده‌جی!) به‌هه‌مان شیوه له‌گه‌ل عیسا. عیسا‌ وینه‌ی خودا له‌خو ده‌گرئ. ناسینی عیسا وه‌ک ئەوه‌یه خودا بناسی و بزانی چونه. بۆیه نووسراوی پی‌روژ ده‌فه‌رموی: (خودا زور جار و به‌ پښتانه‌ی جۆراوجور به‌هوی پی‌غه‌مبه‌ران له‌گه‌ل باو‌پیران‌دا دووا‌بوو،^۲ به‌لام له‌م رۆژانه‌ی کۆتایی‌دا به‌هوی کوره‌که‌ی له‌گه‌لمان دووا، ئەوه‌ی ده‌ست‌نیشانی کردووه وه‌ک میراتگری هه‌موو شتی‌ک و به‌ ئەویش گه‌ردوونی دروست‌کردووه.^۳ ئەو تیشکی شکوی خودایه و به‌ ته‌واوی وینه‌ی کرۆکیه‌تی، هه‌لگری هه‌موو شتی‌که به‌ وشه‌ی هی‌زی خوی، دوا‌ی ئەوه‌ی پاک‌سازی بۆ گونا‌ه کرد له ده‌سته‌راستی گه‌وره‌ی دانیشته له به‌رزایی‌دا) (عیبرانیه‌کان ۱: ۱-۳)

دوا‌یه‌مین ووشه. خودا نافه‌رموی ده‌بی‌ت به‌ته‌واوی تی‌بگی بۆچی به‌ عیسا‌ ده‌فه‌رموی (کورپی خوی) – ته‌نها ده‌بی باوه‌ری پی‌ بی‌نی. ئەوه‌ت له‌بیر بی‌ت که خودا ئەو که‌سه‌یه که‌وا هانی پی‌غه‌مبه‌ر داودی دا له زه‌به‌وره‌کان بنوسی: (کوره‌که ماچ بکه‌ن، نه‌وه‌ک توو‌ره بی‌ت و له پښتانه‌ی خۆتان بفه‌وتین، چونکه توو‌ره‌یی ئەو زوو دیته‌ جۆش. خۆزگه ده‌خوازئ به‌ هه‌موو ئەوانه‌ی په‌نا ده‌به‌نه به‌ر ئەو.) (زه‌به‌وره‌کان ۲: ۱۱، ۱۲) خودا هه‌روه‌ها هانی یوحنا‌ی قوتابی دا له ئینجیل بنوسی: (عیسا له‌به‌رده‌م قوتابییه‌کانی زور نیشانه‌ی دیکه‌ی کرد که له‌م په‌رتوو‌که‌دا نه‌نووسراوه. به‌لام ئەمانه‌ی نووسراون تاکو باوه‌ر به‌ینن که عیسا مه‌سیحه، کورپی خودایه، تاکو به

باوهپهینان به ناوی نهو ژبانتان هه بیټ. (یوچه نا ۲۰: ۳۰، ۳۱) (نهوهی باوهر به کوره که بهیټیټ ژبانی تاهه تایی هه یه. بهلام نهوهی گوپراهلی کوره که نییه ژبان نابینیټ، بهلکو توورهی خودای لهسه ر ده میټیټ.) (یوچه نا ۳: ۳۶) له وانهی داهاتوو به رده وام ده بین له گهل پرسیار وهلامی تر.

خودا به رده که تدارت بکات کاتی بیر له م بانگه وازه ده کن له کتیبی پیروزه وه: (هه موو مروفتیک وه ک گزویا وایه و هه موو شکویه که ی وه ک گولی دهشت وایه. گزویا وشک ده بیټ و گول هه لده وه ری، بهلام وشه ی خودا وه ند تاهه تاییه ده میټیټ!) (۱ په ترؤس ۱: ۲۴، ۲۵)

گرنگترینی پرسیاره کانی نه م وانه یه:

۱. ئابینی نهو که سانه چیه که خویندنه وه ریگای راستو دروستی به ره م دینن؟
۲. براده رده کانم پیټ ده لئین که ناتوانین متمانه به کتیبی پیروز بکه ین، له بر نه وه ی تیک دراوه و گزراوه. نه وان ده لئین نه م کتیبی پیروزی من ده یخوینمه وه جیا وازه له کتیبی پیروزی نه سلې. وه لامتان چیه بو نه مه؟
۳. سه رچاوه ی نهو بیروکه یه چیه که ده لی کتیبی پیروز گزراوه؟
۴. کی گوری؟ له کوی گورا؟ گورانکاریه کان چین؟
۵. ئایا که س ده توانی تاقه به لگه یه ک بدات که نووسراوه پیروزه کان گزرا بیټ؟
۶. هیچ به لگه یه کیان نیه پالپشتی نهو تومه تبار کردنه بکات که وا نووسراوه پیروزه کان گزرا بی؟
۷. ده زانی که وا نهو له فافه ی په یمانی کؤنانه سه د سال پیش له دایک بوونی مه سیح نووسرا بوو؟
۸. ئایا په روه رده گار خودای بالاده ست ده توانی وشه ی خو ی بیاریزی له شه یتان و نه وانه ی ده یانه وی بیگورن و تیکی بدن؟
۹. بوچی به عیسا ده لئین کوری خودا؟ خودا نه وه ی نابی و خودا نه وه ی که س نیه، نه ی چؤن عیسا ده توانی بیټ به کوری؟
۱۰. ووشه ی خودا چیه؟
۱۱. که براده رده که ت ته نها چن نامه کانت بو بنووسی یا خود خو ی بیټ و سه ردان ت بکات